

เรื่องเล่าดีดี (รักที่ผูกพัน)

ดิฉันนางกรรมการ เหมือยไซสง ตำแหน่งพนักงานธุรการ กองทันตกรรม รพ.ค่ายสุรนารี ช่วงเย็นในวันหนึ่งดิฉันได้ปฏิบัติงานคลินิกนอกเวลาดิฉันได้พบกับคนไข้ท่านหนึ่งที่นัดมาทำการรักษาทางทันตกรรมโดยการอุดฟัน คนไข้ท่านนี้ได้นั่งรอเพื่อรับการรักษาแต่เนื่องจากคนไข้ นั่งรอเกินเวลาที่ได้นัดไว้จึงได้เดินมาสอบถามที่ดิฉันด้วยท่าทีหงุดหงิดและมีอารมณ์พอสมควรว่า น้องเมื่อไหร่จะถึงคิวของพี่สักทีนี่มันเกินเวลาที่นัดไว้แล้วนะ ดิฉันได้ตอบคนไข้ไปด้วยวาจาสุภาพว่าพี่คะเดี๋ยวพีนั่งรอก่อนนะค่ะดิฉันจะเข้าไปดูในห้องตรวจและสอบถามคุณหมอให้ว่าคุณหมอรักษาคนไข้ใกล้จะแล้วเสร็จหรือยัง เมื่อดิฉันเข้าไปในห้องตรวจแล้วและกลับออกมาได้แจ้งให้คนไข้ได้ทราบว่า พี่คะคุณหมอได้ทำการรักษาคนไข้ก่อนหน้านี้ใกล้จะเสร็จเรียบร้อยแล้วค่ะ และแล้วก็ถึงคิวการทำหัตถการของคนไข้ท่านนี้ เมื่อคนไข้ได้ทำการรักษาโดยการอุดฟันเสร็จเรียบร้อยแล้วได้เดินมาที่ดิฉันหน้าเคาร์เตอร์พูดกับดิฉันว่า น้องคะเมื่อไหร่พี่ต้องขอโทษด้วยที่พูดกับน้องด้วยอารมณ์หงุดหงิดไปหน่อย เพราะพี่ไม่อยากจะใช้เวลาในการมาอุดฟันต้องคลาดเคลื่อนไป ดิฉันจึงตอบไปว่าไม่เป็นไรค่ะพี่ คนไข้จึงเล่าเรื่องให้ดิฉันฟังว่ามีลูกเป็นเด็กออทิสติกและฝากคนอื่นดูแลลูกพี่จะงอมแงมมากพี่เป็นห่วงลูกจึงรู้สึกกระวนกระวายใจ คนไข้สอบถามดิฉันว่าพี่ขอเสนอแนะอะไรสักอย่างจะได้ไหม ดิฉันตอบไปว่า ยินดีค่ะพี่ เพราะพี่เคยพาลูกที่เป็นเด็กออทิสติกมาโรงพยาบาลค่ายสุรนารีเพราะลูกไม่สบาย และได้ไปรอรับยา แต่รอนานมากคนก็เยอะลูกพี่ก็งอแงเสียงดัง ซึ่งพี่ก็ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด อยากให้ทางโรงพยาบาลมีช่องทางพิเศษกับคนไข้ที่มีร่างกายพิการหรือเด็กที่เป็นออทิสติกแบบลูกพี่บ้าง พี่ขอเสนอแนะแค่นี้ถ้าน้องมีโอกาสช่วยแจ้งเรื่องของพี่บ้างขอบคุณน้องมากค่ะ คนไข้ท่านนี้ได้พูดกับดิฉันก่อนเดินจากไป ซึ่งดิฉันก็รับฟังคนไข้ท่านนี้อย่างตั้งใจรู้สึกเห็นใจและไม่รู้สึกโกรธเคืองใดๆ กับคนไข้เพราะถือว่าเราคือผู้ให้บริการ เป็นความประทับใจที่แม่มีต่อลูก ดิฉันจึงขอใช้โอกาสนี้ในการฝากข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการท่านนี้กับโรงพยาบาลค่ายสุรนารีเพื่อเป็นโอกาสในการพัฒนาต่อไปค่ะ